

Yeşaya, ellinci bölüm

- I. Yahuda'yla ilgili peygamberlikler (1-12)
- II. Uluslarla ilgili peygamberlikler (13-27)
- III. Efraim ve Yahuda'yla ilgili uyarıcı önbildiriler (28-35)
- IV. Tarihsel parantez: Sanherib'in saldırıları ve Hizkiya'nın hastalığı (36-39)
- V. Tanrı'nın yüceliği ve görkemi (40-48)
- VI. Rabbin acı çeken Uşağı (49-57)**
 - A. Tanrı'yı bekleyenler utandırılmayacaktır (49).
 - B. Tanrı'nın adına güvenilsin (50).**
 - 1. Kişinin Tanrı'dan uzaklaşması kendi kararının bir sonucudur (50:1-3).**
 - 2. Tanrı, İsa Mesih'i bütün görevlerinde destekleyecekti (50:4-9).**
 - 3. Tanrı'yla barışmak isteyen kişi, kurtulmak için insansal yöntemlere güvenemez (50:10-11).**

50:1 ananız: Sion, anne olarak, Yahudiler Sion'un çocukları olarak ve Tanrı da koca ve baba olarak açıklanır (54:5; 62:4,5; Yerehya 3:14). Şimdiki çağda İsrail Tanrı'dan halen kopuk biçimde yaşamaktadır.

boşama kağıdı: Eski Antlaşma çağında bir koca, eşinde bir hata bulduysa ona bir boşama kağıdı yazabilirdi (Tesniye 24:1; Matta 19:7). Tanrı İsrail'e kocaydı (Yerehya 31:32) ama zina yapması yüzünden İsrail'e boşama kağıdını vermişti (Yerehya 3:8; Hoşes 2:2-13). Ne var ki, Tanrı gelecekte İsrail'i yeniden kazanacak ve kabul edecektir (Hoşea 2:14-23).

sizi alacaklılarımdan hangisine sattım: Eski Antlaşma döneminde babalar ödeyemedikleri borçları kapatmak için kendi çocuklarını satabilirlerdi (Çıkış 21:7; 2. Kırallar 4:1; Nehemya 5:5). Ama Tanrı'nın kimseye borcu yoktu ki çocuklarını alacaklılarına satsın. Tanrı'nın İsrail'i Babil'e teslim etmekte çok farklı bir amacı vardı: Kutsallığından pay almaları için Yahudalılar'ı sıkıdüzen uygulayanların eline verdi (52:3; İbraniler 12:10).

fesatlarınızdan ötürü satıldınız: (1. Kırallar 21:25; 2. Tarihler 12:5,8; Romalılar 5:16a,17a,18a; 7:14)

günahlarınızdan ötürü ananız salıverildi: Tanrı'yla Yahuda arasındaki ayrılık Yahuda'nın günahları yüzündendi. Yahuda yalancı ilahlara tapınarak ruhsal zina işledi. Bu, Yahuda'nın sıkıdüzenle eğitilmek için Babil'in eline verilmesiyle sonuçlandı. Bundan başka İsraililer İsa Mesih'i kabul etmedikleri ve O'nu öldürttüikleri için İ.S. 70 yılında Romalılar'ın eliyle yargılandılar ve Yerusalem yerle bir edildi.

50:2 Ben geldiğim zaman niçin kimse bulunmadı: Tanrı erken davranarak halkını uyarmak için peygamberleri gönderdi (Yerehya 7:25,26; 35:15). Bağlarının meyvesini (ruhsal ürünleri) toplamak için uşaklarını yolladı (Matta 21:34). Ne var ki, İsraililer Tanrı'nın habercileriyle alay ettiler. Bu yüzden Tanrı onları Babil'in eline vermeyi uygun gördü (2. Tarihler 36:16,17). Nihayet Yahudiler'i peygamberleriyle uyarılmış olan Tanrı, onlara Kendi Oğlunu gönderdi (Matta 21:37-39).

çağırdığım zaman niçin cevap veren yoktu: Tanrı İsraililer'i kaç kez Kendine çekmek istedi, ama onlar Tanrı'yı sürekli geri çeviriyorlardı. Bu nedenle ruhsal yoksunluklarını yansıtan yargıyı indirecekti (evleri ıssız bırakılacaktı [Matta 23:37,38; Luka 19:41-44]) ve Tanrı Kendisine ürün getirecek olan işçilere olanak tanıyacaktı (Matta 21:41).

elim hiç kısaldı mı ki: Gücü her şeye yeter Olan'ın olanaklarını kısıtlayan hangi koşullar bulunabilir? Geçemediği hangi sınır vardır? Kurtarıcı istediği an kurtaramaz mı (59:1,2; Matta 27:42; Luka 23:35)?

işte, azarlamamla denizi Ben kuruturum: Kutsal Yazı'da Tanrı'nın doğayı kendi haline bırakmış olduğu belirtilmez (Mezmur 147:8-18). O'nun doğa üzerindeki yetkisi (Çıkış 14:21; Yeşu 3:16,17), ruhsal alandaki yetkisi için kanıt olarak gösterilir (Matta 8:26,27; Markos 2:9-11; Yuhanna 3:8-10). Hiçbir şey O'nu engelleyemez. Tanrı'nın bu çağın sonunda İsraililer'i dünyanın dört bir yanından toplaması, halkını Mısır'dan kurtarmasına benzer ama ondan kat kat daha kapsamlı olacaktır (11:11).

ırmakları Ben çöl ederim: Tanrı, İsrail'in düşmanlarının bolluğunu, rahatını sıkıntıya çevirir.

balıklar kokar: (Çıkış 7:21; Mezmur 105:29)

50:3 göklere siyahlar giydiririm: «Işık olsun» Diyen (Tekvin 1:3), eğer gerekli görürse, dünyayı koyu bir karanlık içinde bırakabilir (Yeremya 4:28; Hezekiel 32:7,8). Musa zamanında Tanrı bunu yaptı (Çıkış 10:21-23; 19:16-18; Mezmur 105:28). Mesih İsa çarmıha gerildiğinde de bir karanlık çöktü (Luka 23:44). Dünyanın sonunda da gök ışıkları üzerine perde çekilecektir (Yoel 2:10; 3:15; Matta 24:29; Markos 13:24; Luka 21:25; Vahiy 6:12; 8:12; 9:2).

onların örtüsünü çul ederim: (Vahiy 6:12)

50:4-9 ayetleri, İsa Mesih'le ilgili 42:1-8'de ve 49:1-12'de başlayan, 52:13-15'te ve 53:1-12'de sürdürülecek olan bildirin bir parçasıdır.

50:4 yorgun adama sözle destek olmak: Kurtarıcı İsa Mesih «zayıflıklarımıza yakınlık duyamayan bir başrahip değildir» (İbraniler 4:15). Günah işlemeyen O, insanların karşılaştıkları bütün zorlukları paylaştı; O'na gelen herkese güç sağlar. İsa Mesih'in yorgun adama yönelttiği sözlerden daha değerli bir avuntu var mı? «Ey bütün yorulanlar ve ağır yük altında yıprananlar! Bana gelin. Sizleri dinlendiririm. Boyunduruğumu takının, Ben'den öğrenin.... Böylece canlarınıza dinlenme bulacaksınız» (Matta 11:28,29).

Ne gibi yorugunluklar var?

1. Ağır ya da yoğun işten gelen bedensel yorugunluk
2. Yapılması gereken eylemi değersiz ve anlamsız bularak ümitsizliğe kapılmaktan doğan yorugunluk
3. Yaşamın getirdiği kargaşa ve zorlukların oluşturduğu yorugunluk
4. Sancı çekmekten gelen yorugunluk
5. İyilik yapmakla oluşan yorugunluk
6. Günaha karşı çaba göstermekten gelen yorugunluk

İsa Mesih'in rahatlama vereceğine ilişkin vaadi, her çeşit yorugunluk için geçerlidir. Ne var ki, kişinin bu rahata kavuşması için vaatle birlikte verilen koşula da uyması gerekir: «Boyunduruğumu takının, Ben'den öğrenin.... Böylece canlarınıza dinlenme bulacaksınız» (Matta 11:28,29). «Boyunduruğumu takının, Ben'den öğrenin» ne demektir? «Ben'den öğrenin», Kutsal Yazı'da açıklanan Tanrı'nın bakış açısını benimsemek anlamına gelir. «Boyunduruğumu takının», kutsal bir yaşam biçimi sürmek demektir. Tanrı'nın buyurduğu gerçeklerle çatışan bir yaşam süren kişi rahata kavuşamaz. Kişi Kutsal Söz'e uymayan koşullar altında rahata kavuşabilseydi, onun yanlış davranışları onaylanmış sayılacaktı: Tanrı'yı doğru koşullara göre arama ve gerçeğe uyma gereksinimini duymayacaktı.

sözle destek olmayı bileyim diye: Tek destek gerçektir. Zamanında söylenen sözler yüreklendirici, uyarıcı, öğütleyici, azarlayıcı ve avutucu olur (Süleyman'ın Meseller'i 15:23). Ne var ki, Tanrı'nın görüş açısından sapan her söz, kulağa ne denli hoş gelirse gelsin, o an için ne denli ümit verirse versin, kişiyi bina edeceği yerde onun yıkımını sağlar (2. Timoteos 4:2-5).

Rab Yahve: 50:4,5,7,9'da Tanrı'nın adının «Rab Yahve» olarak geçmesi, bu parçaya bir ağırlık, bir ciddilik sağlar.

bana şakirtlerin dilini verdi: Tanrı uşaklarına konuşma yeteneğini verir (49:2; Çıkış 4:11,12; Mezmur 51:15; Matta 7:28,29; 10:19,20; 13:54). Mesih İsa'ya gelince «Dili usta bir yazıcının kalemi Dudakları üzerine kayra saçılmıştır»tır (Mezmur 45:1,2). «Dudakları zambaklardır, mür

yağı damlatır» (Neşideler Neşidesi 5:13). Mesih'i duymuş olanlar «Hiçbir zaman, hiç kimse O'nun konuştuğu gibi konuşmadı» diye itiraf etmek zorunda kaldılar (Yuhanna 7:46).

Mesih inanlısı da Tanrı'dan neyi ve nasıl konuşacağını öğrenirse, O'nun egemenliği için yapacağı etkiyi artırmaz mı (Süleyman'ın Meselleri 15:23; 25:11)? Sürgünden dönenler yorgundular (Tesniye 28:65-67). Musa olsun, Ezra ya da Nehemya olsun, sürgünden getirdikleri bitkin insanları Tanrı'nın uygun gördüğü yollarda yürümeleri için yüreklendirmeliydiler. Bugün Mesih inanlısı da iman yolunda yorulsa bile, «iyilik yapmakta usanma»malıdır (Galatyalılar 6:9). Kutsal Yazı'yı titizce izleyerek Tanrı'nın «ağız» olmak üzere kendini eğitmelidir. İnanlıları Tanrı'ya uygun bir yaşam sürdürmeleri için isteklendirmelidir (1. Selanikliler 4:1; 5:14; 2. Selanikliler 3:12; 1. Timoteos 2:1; 6:2; 2. Timoteos 4:2; Titus 2:6,9,15; Yahuda 1:3). İnanmayan kışkırtıcıları uyarmalıdır (Titus 2:8). Görevlerinde gevşek davrananları özendirmelidir (2. Korintliler 9:5). Tehlikede bulunanları yüreklendirmelidir (Haberciler'in İşleri 27:22). İnsanları kutsallığa özendirmek önemli bir görev ve yetenektir (İbraniler 3:13; 1. Petrus 5:1).

her sabah uyandırır: Tanrı, O'nu yüceltsinler diye insanlara yaşam armağan eder. Mesih inanlısının, günün başlangıcında gücü yerindeyken Tanrı'yla zaman geçirmesi iyidir. Davut'un dediği gibi, «Ya Rab, sabahleyin sesimi işiteceksin. Sabahleyin Sana yönelip bekleyeceğim» (Mezmun 5:3). Bu ilkeyi uygulayan kişi erken saatte hem ruhsal açıdan beslenir hem de önündeki gün için Tanrı'nın yönergelerini alır. Mesih İsa tapınakta öğrettiği zaman halk, geç saatte uykudan kalktıklarında değil, sabah erkenden O'nu dinlemeye geldiler (Luka 21:38). Mesih İsa'nın Kendisi gün ağarmadan önce kalktı, ıssız bir yere çekilerek Babası'yla görüştü (Markos 1:35). Mesih inanlısı O'nun örneğini benimsemeli değil mi?

şakirtler gibi işitsin diye kululağımı uyandırır: (50:5). Tanrı'nın habercisi, O'nun sözlerini dikkatle dinlemeli, anlamalı, anımsamalı ve tam olarak ona verildiği gibi yaymalıdır (Hezekiel 3:17-21). Bu görevin gerçekleşmesi için kulağı «uyanık» olmalı, yani günaha ve dünyanın sevgisine tıkalı olmamalıdır. Ne yazık ki, herkes Tanrı'nın sözünü katkısız olarak duymak istemez (2. Timoteos 4:3,4).

50:5 Rab Yahve kulağımı açtı: (Yuhanna 8:28)

Ben asi olmadım: (53:11; Mezmur 40:7,8; Matta 20:28; Luka 22:27,42; Filipililere 2:8; İbraniler 5:8)

geri çekilmedim: Tanrı uşağının görevleri şu sözlerle özetlenebilir: İman, söz dinlerlik, sabır.

1. İman, kişinin anlayışını Tanrı'ya bağımlı kılar, insan da Kutsal Söz'e uygun düşünür.
2. Söz dinlerlik, kişisel istekleri Tanrı'ya bağımlı kılar, insan da Kutsal Söz'e uygun bir biçimde hareket eder.
3. Sabır, kişisel ümit ve hakları Tanrı'ya bağımlı kılar. Tanrı'nın tasarısına göre gerekirse kişisel ümit ve hakları erteler. Gerekirse, sıkıntı çekmeyi kabullenir.

Musa geri çekildi. Tanrı'nın bildirisini duymaya karşı direnmedi ama onu yaymaktan çekindi (Çıkış 4:10,13). İlyas Tanrı'nın sözlerini yüreklilikle bildirdikten sonra korkuya kapıldı, kaçtı (1. Kırallar 19:4,10). Yunus Tanrı'nın habercisi olmaktansa ters yöne doğru yol tuttu (Yunus 1:1-3). Ama Mesih İsa, on iki lejyon kadar melek O'nun yardımına koşmaya hazır olmasına karşın (Matta 26:53), görevlerinin hiçbirinden geri çekilmedi (Mezmur 40:7-9; İbraniler 10:10).

50:6 vuranlara sırtımı, saç yolanlara yanaklarımı verdim: (53:5; Mezmur 22; Matta 27:26-30; Markos 14:65; 15:14-20; Luka 18:33; 22:63-65; 23:11; Yuhanna 18:22,23; 19:1-3). Yeşaya, İsa Mesih'in ezilmeye gönüllü olarak razı olduğunu vurguladı. Mesih İsa Kendi öğretisini uyguladı (Matta 5:39). İsa Mesih'in çarmıha gerilerek ezilişi, O'nun yargılandığı sürede ne denli acı çektiğini unutturur.

yüzümü utançtan ve tükürükten gizlemedim: (Matta 26:67; 27:30; Markos 15:19; Luka 18:32)

50:7 Rab Yahve Bana yardım eder: (50:9; Luka 22:43 [42-44])

rüsvay olmadım: Görüldüğü gibi Mesih İsa'nın ölümü bir yenilgi değildi. Ölümünün perdesi arkasında görünmeyen sahneler oynanıyordu: Şeytan ezildi ve onun yenilgisi kesinleştirildi. Perde yeniden açıldığında dirilmiş olan İsa Mesih yüceliğiyle sahneye çıktı (42:4; Luka 24:5; 1. Korintliler 15:20).

yüzümü çakmak taşı gibi ettim: Ne utanç ne de eziyet Tanrı'nın seçtiği uşağı çağrısından vazgeçirmesin (Hezekiel 3:8,9; İbraniler 10:32-39; 12:3-4). Bu kesin kararlılık, Tanrı'ya sunulan hizmeti nitelendirmelidir (Haberciler'in İşleri 20:24; Filipililer 1:20).

1. Güvenilir uşak eski çağlardaki en erdemli adamların ayak izlerinden gider.
 - a. Peygamberlerin (Matta 5:12)
 - b. İsa Mesih'in (Matta 10:22-25; 16:24,25)
2. Mesih'e bağlılığının karşılığını kabullenir (2. Timoteos 3:12). Şaşmadan tanrısal ilkeleri temsil eden ve bildiren kişi, insanların düşüncelerine egemen olan yanlış ve kötü felsefelerle çatışır.
 - a. İnsanların beğenmedikleri gerçekleri bildirmelidir (Markos 10:15; 1. Korintliler 1:23; 2:14; 3:18; 2. Timoteos 4:2).
 - b. İnsanların alışkanlıklarında, geleneklerinde, kültürlerinde Tanrı Sözü'ne uygun olmayan noktaları ışığa çıkarmalıdır (Kolosaliler 2:8,9,16,20-23).
 - c. İnsanların kazancını engelleyen ilkeleri öğretmelidir (Haberciler'in İşleri 19:25-27).

utandırılmayacağım: (49:23; Mezmur 138:8; Romalılar 8:32)

50:8 Beni haklı çıkaran yakındır; kim Benimle muhakeme olacak?: (49:4; Yuhanna 19:10-11). Tanrı İsa'yı ölümden diriltmekle O'nun doğruluğunu onaylar (İbraniler 7:26; 1. Petrus 3:18).

50:9 Beni suçlu çıkaracak kimdir?: İsa Mesih'i suçlamak olanaksızdır (Luka 23:14,22; 1. Petrus 2:22). Bu yüzden O'na iman edenleri de suçlamak olanak dışıdır, çünkü Yargıçları, günahlarının borcunu ödeyerek Silen'dir (Romalılar 8:33-34). Şeytan bile, kardeşlerin suçlayıcısı olmasına karşın (Vahiy 12:10; Eyup 1:8,9), Tanrı'nın doğru saydığı kişiye kötülük yükleyemez.

hepsi esvap gibi eskiyecekler: (Mezmur 37:9,10,12-15,17,20)

onları güve yiyip bitirecek: (51:8)

50:10 Rab'ten korkan: 50:10 ve 11'de iki çeşit insan kıyaslanır:

1. Tanrı'dan korkanlar,
2. Kendi ateşini tutuşturanlar.

Tanrı'dan korkanlar, karanlıkta (sıkıntıda) olsalar ya da bir an karanlığa (günaha) düşseler de, Tanrı'ya güvenebilirler (Mezmur 18:28). Kendi ateşlerini tutuşturanlar, kıvılcımların ışığıyla bir an aydınlansalar da, kopkoyu bir ruhsal karanlıkta bulunduğunu ve bunun sonunun işkence olacağını bilsin.

kulunun sözünü dinleyen: İsa Mesih'in Sözü, Tanrı Baba'nın Sözü'nün aynısıdır (Yuhanna 5:23-24).

ışığı olmayan: Günah işleyip Tanrı'nın ışığından uzaklaşanlar, günahlarını Tanrı'ya açıkça söylerlerse, Tanrı onların günahlarını bağışlar ve onları her suçtan arındırır (49:9; Mika 7:8,9; 1. Yuhanna 1:9).

50:11 ateş tutuşturan, kıvılcımlarla kuşanan sizler: Bu sözler, Tanrı'nın sağladığı ışığı geri çeviren, gerçek yolunda yürümeyen kişileri anlatır. Örneğin, Nadab ve Abihu, yasal olmadığını bilmelerine karşın, sunakta kendi ateşlerini yaktıkları için öldürüldüler (Levililer 10:1,2). Onlar gibi birçokları, Tanrı'nın koşullarını öğrenmeden hem bu yaşam hem de öbür dünya için «bilgi» olarak saydıkları varsayımları benimserler. Bu «bilgiyi» yollarına ışık veren ve kendilerini aydın kişiler yapan ateş olarak kabul ederler. Tüm yaşamları bu ateşin saçtığı ışıkla yönlendirilir. Bu kişiler eriştikleri bilgiye hayran kalırlar. Ama sahip oldukları bilgiler ancak kıvılcım niteliğindedir. Kafalarında kıvılcımdan bir yangın yaratmış olurlar. Kendi durumlarının ayırımına varmadan bir yalanla yetinirler. Bu nedenle Tanrı'nın gerçeğini aramazlar (Yuhanna 5:43).

kıvılcımlar: Bir an için aydınlanan ve hemen sonra sönen ufak bir ışık parçasına büyük değer biçilmez.

yürüyün: Kişi yüreğinin çektiği yollarda yürümeyi seçebilir ama Tanrı'nın onu yargılayacağını bilmelidir (Vaiz 11:9).

size elimden çıkacak şudur: Kendine din yaratan kişi zarar görür («ateş tutuşturan»la ilgili nota bakın). Tanrı'nın buyruklarına boyun eğen kişi sonsuz yaşam bulur (Tesniye 11:26,27) ama O'nu geri çeviren kendi iğrenç işlerine teslim edilir (Romalılar 1:20-22,24-32; Hezekiel 18:24).

ışkence içinde yatacaksınız: Kıvılcımlar neye benzetilebilir? Dünyanın önemseydiği şeylere.... Örneğin, zenginlik, yüksek sayılan meslek, eğitim, ün ya da (Tanrı'nın en çok hor gördüğü) insansal doğruluk (64:6; Süleyman'ın Meselleri 21:4,27). Tanrı'yı bir yana itip kendi kıvılcımlarıyla övünen herkesin sonu korkunç olacak (Yeremya 3:25; Matta 13:49,50).